

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

7 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gelijkschakeling van het arbeiders- en bediendenstatuut

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de transmissieprocedure van de VDAB aan de RVA

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de rondrijdende werkwinkel

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een nieuwe studie voor de visserij

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 7 juni 2001

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 15.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gelijkschakeling van het arbeiders- en bediendenstatuut

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gelijkschakeling van het arbeiders- en bediendenstatuut.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in zijn publicatie 'Sire, zijn er domme werknemers in ons land ?' wil professor Blanpain de aandacht vestigen op een rechtsprobleem dat sinds jaren aansleept, en slechts moeizaam een oplossing vindt. De discriminatie tussen arbeiders en bedienden is reeds jaren voorbijgestreefd, en wordt steeds schrijnender naarmate de kenniseconomie meer ingeburgerd raakt. Toch blijkt dit een maatschappelijk gegeven dat moeilijk uit te roeien valt.

Nochtans zijn er vanuit het middenveld reeds genoeg initiatieven genomen om de verschillen weg te werken. Op 10 maart 2000 werd reeds door een honderdtal academici opgeroepen werk te maken van de opheffing van discriminaties. Die oproep werd ondersteund door een motie in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 30 april 2000. Eerder al, in 1993, had het Arbitragehof de regering tot spoed aangezet om de bestaande ongelijkheden weg te werken. Intussen blijkt dat er aan deze oproepen weinig tot geen gevolg wordt gegeven en dat de werkzaamheden heel moeizaam verlopen.

Daarom wilde ik de minister een aantal vragen stellen. Moet de Vlaamse regering in het algemeen en de minister in het bijzonder geen actievere rol spelen in het wegwerken van de voorbijgestreefde verschillen ? Welke stappen zult u zetten om een versnelde uitvoering van de voorstellen te ondersteunen die de verschillende organisaties hebben gelanceerd en die worden gesteund door het VBO ?

Persoonlijk vind ik dat er meer druk kan worden uitgeoefend op de federale regering via interministeriële conferenties en persoonlijke contacten met federaal minister Onkelinx. Het zou immers contradictorisch zijn dat een regering die van de kennissamenleving een prioriteit wil maken en een doorgedreven opleiding en levenslange bijscholing voor arbeiders centraal stelt, geen werk maakt van het wegwerken van de discriminatie waarmee die bijgeschoolde arbeiders te maken krijgen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik wil me aansluiten bij de bekommernis van de heer Gatz. België is het enige land waar men nog een onderscheid maakt tussen arbeiders en bedienden. Ik wil wel opmerken dat de academici daar nogal snel overheen gaan. Ik ken de argumentatie van professor Blanpain al van in mijn studententijd. Hij stelt onder andere dat de structuur van de vakbonden een belemmering vormt. We mogen het probleem niet onderschatten. Het gaat veel verder dan louter de aanpassing van statuten. Er hangt een heel kostenplaatje aan vast.

Er stellen zich onder andere problemen met de opzeggingstermijnen die aanzienlijk verschillen. Wat zal men bijvoorbeeld doen met tijdelijke werkloosheid ? Voert men dat ook in voor bedienden ? Dat zou in elk geval heel veel geld kosten. Ook op het vlak van het vakantiegeld is er een andere regeling.

Laurys

Ondertussen zijn er al enkele stappen gezet. In het interprofessioneel akkoord engageert men zich om stapsgewijs naar een gelijkschakeling te gaan. In CAO 75 is de opzeggingstermijn voor arbeiders al een stuk opgetrokken. Er zijn ondertussen ook al initiatieven genomen rond de financiële participatie, waar geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen arbeiders en bedienden. Ook in de tweede pijler van de pensioenregeling vervalt het onderscheid. Ik ga akkoord met de bekommernis dat er een eenvormig statuut moet komen, maar we mogen dat niet onderschatten, zeker niet wat de kosten betreft.

De voorzitter : Zijn de kosten van een gelijkschakeling haalbaar ?

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil benadrukken dat ik het uitgangspunt en de analyse van de vraagsteller deel. De heer Laurys zit ook op dezelfde golflengte, en verwijst terecht naar het recent interprofessioneel sociaal overleg, waar de eerste stappen reeds zijn gezet. Op federaal niveau wordt in alle nieuwe initiatieven geen onderscheid meer gemaakt tussen bedienden en arbeiders.

De vraag is hoeveel een en ander zal kosten. We hebben daar geen duidelijk zicht op. De heer Laurys heeft een overzicht gegeven van de problemen. Voor het bedrijfsleven geldt een ander soort kosteninschatting. U begrijpt dat wij in onze sociale cultuur niet kunnen uitgaan van het beperken van sociale rechten. We moeten veeleer de sociale rechten trachten te laten toenemen, wat betekent dat we arbeiders deels dezelfde sociale rechten moeten geven als de bedienden. Dat wordt een zeer moeilijke oefening, maar we hebben een keuze gemaakt en de weg wordt gevolgd. De institutionele bescheidenheid gebiedt mij te zeggen dat ik niet bevoegd ben voor deze kwestie. Er zijn natuurlijk wel raakvlakken met mijn bevoegdheden. Zo wordt er in het werkgelegenheidsbeleid nooit een onderscheid tussen arbeiders en bedienden gemaakt.

Wij letten wel op het Mattheuseffect bij de opleiding, dat ons bekend is uit studies. Hoger opgeleiden, meestal bedienden, krijgen extra opleidingen en de lager opgeleiden, meestal arbeiders, krijgen geen extra opleiding. Ons beleid is erop gericht daar niet blind voor te zijn. We zullen voor de lager

opgeleiden vanuit de overheid extra opleidingen aanbieden. Men zal uiteraard niet verplicht zijn die te volgen. Ik benader de hele problematiek van levenslang leren vanuit de problematiek van de laaggeschoolden. Ik vraag me af wat ik voor hen kan doen. Ik denk dus veeleer aan de arbeiders dan aan de bedienden als het er om gaat die gelijkschakeling te bewerkstelligen. Heel het Wisselplan is erop gericht het bedrijfsleven te stimuleren opleidingen veeleer op de werkvloer te organiseren dan bij de top van het bedrijf. Hopelijk zullen de vakbonden dat ook afdwingen. Op die manier investeren bedrijven op een manier die tot gevolg heeft dat arbeiders en bedienden wat gelijkter worden en wat gelijkter worden behandeld.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik neem aan dat de minister op conferenties en in rechtstreekse contacten met zijn federale ambtgenoot regelmatig eens van gedachten wisselt en impulsen geeft om de zaken wat vooruit te laten gaan. Wellicht is het onmogelijk alles van de ene dag op de andere zomaar te regelen. Men zou toch enkele mechanismen in gang moeten zetten waardoor we binnen afzienbare tijd uit de impasse geraken.

Minister Renaat Landuyt : De heer Laurys heeft het hoofdmechanisme aangehaald. Via het interprofessioneel sociaal overleg is duidelijk gekozen om een en ander op een realistische manier en in stappen te realiseren. De wil is er, maar het is geen eenvoudige kwestie. Het zou eenvoudig zijn, als we de grootste rechten afschaffen, maar het mechanisme van het sociale beleid gaat juist uit van een behoud van sociale rechten en redeneert dus eerder naargelang sociale vooruitgang.

Er is dus een duidelijke keuze gemaakt. In de regering waakt men er dan ook over dat men de nieuwe arbeidswetgeving niet op het verschil baseert maar op gelijkheid. Ik heb het geluk te behoren tot de groep die in beide regeringen aanwezig is. Daardoor kunnen we intens overleggen. Onze politieke groep heeft ook op die gelijkschakeling aangedrongen en heeft nog voor het sociaal overleg een strategie afgesproken. Wij werken op verschillende functies in dezelfde richting.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de transmissieprocedure van de VDAB aan de RVA

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de transmissieprocedure van de VDAB aan de RVA.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de VDAB en de RVA in verband met de transmissie van gegevens van werkzoekenden. Het akkoord dateert van 22 september 1992 en als ik me niet vergis, is het vorig jaar nog aangepast op basis van onderhandelingen tussen beide niveaus.

Er is een bepaalde procedure afgesproken. Als de VDAB iemand oproept voor een werkaanbieding of een opleiding en die werkzoekende gaat daar niet op in, dan krijgt hij eerst een formulier A.5 toegestuurd. Dat is een uitnodiging om zich opnieuw bij de VDAB aan te bieden. Er zijn ook nog aparte procedures voor bepaalde doelgroepen. Sommige mensen worden zelfs telefonisch gecontacteerd. Ik beperk me hier echter tot de algemene procedure. Als de werkzoekende zich niet bij de VDAB aanbiedt of geen geldig excuus kan voorleggen, stuurt men hem het document A.7.A op en indien hij daaraan geen gevolg geeft of geen geldige reden heeft om er geen gevolg aan te geven, maakt men het dossier over aan de RVA die de werkzoekende kan uitnodigen. Nadat de directeur de werkzoekende heeft gehoord kan hij eventueel een sanctie nemen. Hij kan de werkzoekende voor een bepaalde tijd een uitsluiting van de werkloosheidsuitkering opleggen.

In het jaarevaluatieverslag van de RVA van het jaar 2000 staan een aantal cijfers. Deze cijfers heb ik opgenomen in de tekst van mijn vraag. Opvallend is dat er in 2000 meer transmissies zijn geweest, maar dat de VDAB hieraan minder gevolg heeft gegeven. Op zich is dit geen probleem voor mij. Maar merkwaardig is dat Vlaanderen voor 36 percent dossiers niet-uitkeringsgerechtigde werklozen heeft, terwijl het Vlaamse aandeel in het aantal overgemaakte dossier 52 percent bedraagt. Men heeft dus veel minder werkzoekenden en toch heeft men veel meer dossiers overgemaakt aan de RVA. Bestaat daar een verklaring voor? Betekent dit dat de VDAB strenger optreedt in Vlaanderen

dan Forem dat in Wallonië doet? Is het te wijten aan de economische situatie in Wallonië? Ligt het aan het feit dat er daar gewoon minder jobs zijn, dat men dus minder jobs kan aanbieden, dat er minder opleidingen zijn, waardoor er minder transmissies zijn? Zou het kunnen dat een strenger optreden de transfers naar het andere gewest inzake sociale zekerheid vergroot doordat er een verschil wordt gecreëerd?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, in de vraag van de heer Laurys lees ik dat voor bepaalde doelgroepen andere procedures worden toegepast. Over welke doelgroepen gaat het, en over welke procedures?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, hoe een en ander gebeurt werd goed beschreven door de heer Laurys. Wel is er iets veranderd sinds men op federaal vlak voorziet in iets meer variatie inzake straffen. Daardoor kan men meer persoonsgericht bestraffen en moet men niet meteen onverbiddelijk harde straffen opleggen. De stelling van Vlaanderen is dat men daar rekening mee zou houden en dat men dus nog vlugger zou doorverwijzen. Voordien bestond er een zeer grote rem. Voor iemand als niet-werkwillig werd doorverwezen naar de RVA was er eerst nog sprake van een tussenformulier, het formulier A5bis. Deze bijkomende verwittiging gebeurt echter niet meer. Doordat deze tussenstap wegvalt, verwijst men de mensen dus iets sneller door.

De toestand van onze arbeidsmarkt heeft automatisch het meer doorverwijzen van mensen tot gevolg. Doordat er meer vacante betrekkingen zijn, zijn er immers automatisch meer potentiële oproepen en dus ook meer vaststellingen van weigeringen. Hoe minder werkzoekenden, des te meer transmissies. De spontane aanbiedingen dalen dus. Men wordt veel meer echt gevraagd, waardoor we een veel beter zicht krijgen op de werkonwilligen. Dit mechanisme verklaart deels het verschil met andere landsdelen.

Ik acht me niet bevoegd om te antwoorden op de vraag of culturele verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië hierin een rol spelen. Ik weet dat er een studie bestaat terzake. De auteur van die studie is echter een parlementslid van een partij die zeer ver wil gaan op het vlak van de staatsvorming, zodat men niet weet of door diens a priori opvat-

Landuyt

tingen de objectiviteit niet in het gedrang is gekomen. Het is een gemakkelijk cliché te stellen dat des te minder tewerkstelling we hier creëren hoe minder transfers er zijn in sociale zekerheid. In die redenering zouden we eigenlijk niets meer mogen doen en ervoor moeten zorgen dat we evenveel werklozen hebben als Wallonië : dan zouden we evenveel transfers hebben. We volgen die hachelijke redenering liever niet. Op zich is ze waar, maar we zijn zeer blij dat we minder werklozen hebben, omdat dit betekent dat Vlaanderen beter floreert dan het andere landsgedeelte. We beïnvloeden veel liever de transfers door ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen uit Wallonië in Vlaanderen komen werken. Dat komt ons ten goede, ook omdat er dan minder werkloosheidsuitkeringen moeten worden uitbetaald aan onze Waalse vrienden.

Het beheerscomité van de VDAB meldt me dat men zelfs nog zeer voorzichtig omspringt met die transmissies. We doen het maximale om de mensen te wijzen op hun mogelijkheden, om hen op vrijwillige basis het maximale aan te bieden en niet te snel te schermen met sancties. Het aantal doorverwijzingen van de VDAB naar de RVA is relatief bescheiden, ook in Vlaanderen, al zijn de cijfers er hoger dan in Wallonië. Er zijn 4.873 doorverwijzingen geweest, waarvan 1.767 zonder gevolg. Dat is relatief laag. Ik hoop dat dit erop wijst dat er weinig mensen zijn die effectief niet wensen te werken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, kunt u ook nog een antwoord geven op de aanvullende vraag van de heer Van Goethem ?

Minister Renaat Landuyt : Ik weet niet of voor bepaalde doelgroepen een ander beleid wordt gevoerd. Ik ken enkel het algemeen beleid zoals het daarnet door de heer Laurys is omschreven. Ik weet niet of er op bepaalde punten een onderscheid wordt gemaakt.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : In de praktijk maakt de VDAB wel degelijk een onderscheid. De details ken ik niet. Men maakt een onderscheid voor risicogroepen. Men kan dit overigens nakijken op het computernetwerk van de VDAB. Indien mensen uit de risicogroepen niet reageren op een oproep, probeert men die mensen alsnog te verwittigen door middel van een persoonlijke interventie. Ik

denk trouwens dat het formulier A5Bis voor die doelgroepen nog bestaat.

Minister Renaat Landuyt : Het gaat hier om de wijze waarop men bepaalde doelgroepen behandelt. Ik zal dit illustreren met een voorbeeld. Indien een alleenstaande moeder met kinderen wordt opgeroepen maar niet verschijnt, kan dit een zeer praktische reden hebben. Dit geldt niet voor een alleenstaande man die wordt opgeroepen. Het gaat hier om specifieke doelgroepen die om een andere benadering vragen. De alleenstaande man bevindt zich in een heel andere context. Ik heb de indruk dat de VDAB hier voorzichtig mee omspringt.

Ik heb het vermoeden dat Vlaanderen op dit vlak strenger is dan Wallonië. Dit kan evenwel te wijten zijn aan het feit dat we in Vlaanderen veel meer oproepen lanceren. Omdat we zo weinig werkzoekenden hebben, raken onze reserves spontaan uitgeput.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijn vraag was zeker geen pleidooi voor een strengere houding of tegen de transfers. Indien Wallonië dit nodig heeft en indien er objectieve redenen zijn, heb ik geen enkel probleem met de transfers.

Ik vind dat er solidariteit moet zijn. Het draagvlak van die solidariteit bekommert me evenwel. Men heeft zich indertijd geëngageerd om deze zaken transparanter te maken, en om de lat voor iedereen gelijk te leggen. Indien die doorzichtigheid er niet is en indien bepaalde transfers niet duidelijk zijn, is er net sprake van een gebrek aan solidariteit met Wallonië. We moeten steeds voor ogen houden dat Wallonië op economisch vlak veel minder mogelijkheden heeft. Mijn vraag was of er een objectieve reden bestaat. Indien de reden is dat er minder werk is, dan heb ik daar geen enkel probleem mee. Het feit dat de VDAB iets strenger optreedt, vloeit voort uit de aanpassing van de reglementering. Mij lijken de versoepeling en het geven van minder strenge sancties een goede zaak.

Ik ben voor een onderscheid tussen bepaalde doelgroepen. We moeten moeders met kinderen anders benaderen dan net afgestudeerde jongeren die in hun universiteitsstad willen blijven en die niet voldoende mobiel zijn om elders een job te aanvaarden. Wat dit betreft, mogen de flexibiliteit en de nuanceringen van de doelgroepen zelfs nog verder gaan.

Laurys

Mijnheer de voorzitter, mijn enige vraag was of er sprake was van objectieve redenen. Indien dit het geval is, heb ik hiermee verder geen problemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de rondrijdende werkwinkel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Declercq tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de rondrijdende werkwinkel.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, ik heb deze vraag al een hele tijd geleden ingediend. Op dat ogenblik was er nog geen datum vastgelegd voor de bespreking van de werking van de VDAB. Ik zal bijgevolg proberen om het kort te houden. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Hoewel het hier om een actueel onderwerp gaat, sluit het ook aan bij het thema van de werkwinkels in zijn geheel. Hoewel ik enkele vragen had bij de evolutie van de andere werkwinkels, zal ik me hier tot de rijdende werkwinkel beperken. Ik heb onlangs vernomen dat er een rijdende werkwinkel komt. Deze werkwinkel zal vooral aan de kust worden ingezet. We staan zeker niet negatief tegenover dit initiatief. Voor de werkzoekenden zal de drempel laag blijven. Dit is een positieve zaak.

We hebben evenwel van verschillende mensen vernomen dat de bestaande werkwinkels nog met kleinere en grotere problemen kampen. Ook de samenwerking met de andere actoren verloopt niet altijd even vlot. Er hebben zich bovendien problemen voorgedaan in verband met de privacy. Ik heb gehoord dat hier ondertussen aan wordt gewerkt.

Ik zou een aantal zeer specifieke vragen over de rijdende werkwinkel willen stellen. Wie zal hier deel van uitmaken ? Welke gemeente zal in dit verband de verantwoordelijkheid nemen ? Hoe zit de structuur precies in elkaar ? Wat zal men doen indien er iets misloopt ? Hoe zit het met de privacy ?

Hebben de kustgemeenten een overeenkomst moeten sluiten over een rijdende werkwinkel ? Is er een akkoord tussen de kustgemeenten ?

Ik heb de bevestigingsbrief van de minister nog eens gelezen. In die brief geeft hij de verschillende momenten aan waarop iets zou gebeuren met de lokale werkwinkels. Ik vraag me af hoe het hiermee zit. Wordt deze bevestigingsbrief in de praktijk gevolgd ? Aangezien dit tijdens de algemene bespreking allicht aan bod zal komen, zou ik me nu misschien beter tot de rijdende werkwinkel beperken.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, ik zou even een opmerking willen maken over de lokale werkwinkels. Ik twijfel niet aan de goede bedoelingen van de minister. Op het terrein kan men echter vaststellen dat enkel de eerste groep werkwinkels over voldoende middelen kon beschikken.

De nieuwe initiatieven beschikken alleszins niet over voldoende geld. Het installeren van een WIS-systeem kost 500.000 frank. De lokale werkwinkels kunnen dit niet betalen. Dit betekent dat de gemeenten moeten bijspringen. Ik vind het niet evident dat bepaalde diensten van de VDAB door de gemeenten worden gefinancierd. Ik zou de minister dan ook willen vragen om dit in de toekomst bij te sturen. Indien er in verband met de lokale werkwinkels nieuwe initiatieven worden genomen, dient men ook de nodige financiële middelen ter beschikking te stellen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : We gaan nu na wat we in een decreet kunnen gieten. Eerst zijn we nagegaan hoe het systeem ter plaatse werkt. We werken met veel partners en iedereen heeft zijn eigen dynamiek. Uit de bestaande praktijken is niet zomaar een eenduidig systeem te distilleren. Het moet in ieder geval goed werken. Er is een grote vraag vanuit de gemeenten die nog geen werkwinkel hebben en degenen die er een hebben, hebben zeer weinig klachten. De samenwerking loopt nog niet vlot. Ik probeer zelf naar officiële openingen te gaan om zoveel mogelijk signalen op te vangen. De dynamiek verschilt van gemeente tot gemeente.

Wat de financiering betreft, heb ik de indruk dat het budget bijna te hoog is. Bij openingen merk ik dat het geld soms aan promotie wordt besteed. Ik hoor de gemeenten ook niet klagen omdat wij het grootste deel financieren. Dit is een typevoorbeeld

Landuyt

van hoe we de gemeenten niet op kosten jagen. Men mag mij altijd misrekeningen meedelen. We hebben de eerste fase laten begeleiden door een kantoor.

In de kustgemeenten – en later kan dat ook in de landelijke gemeenten – hebben we de rijdende werkwinkel geïntroduceerd. Dat is een lijnbus die is omgebouwd tot een werkwinkel, met de nodige informatica en met het logo van de kust en van de werkwinkel. Over de samenwerking met de verschillende gemeenten moeten we nog afspraken maken. De VDAB werkt daar nu aan zodat we het volgend seizoen een proefperiode kunnen beginnen. Er zijn veel mensen en vooral veel jongeren aan de kust, de bus zal dus druk worden bezocht. Met de verschillende kustgemeenten moet ik nog praktische afspraken maken. We moeten ervoor zorgen dat de kosten en de inspanningen eerlijk worden verdeeld.

Om de privacy te beschermen willen we komen tot één dossier. Er bestaat een systeem om dossiers door verschillende diensten te laten opvolgen. Er moeten dan sleutels worden afgesproken over wat wel en wat niet mag geweten zijn. De VDAB bewaakt dat en heeft de verantwoordelijkheid over de dossiers van de betrokken mensen.

De voorzitter : Heeft de rijdende werkwinkel al een standplaats ? Valt dit binnen het budget van de VDAB ? Is er geen gevaar voor overlapping met de bestaande werkwinkels aan de kust ?

Minister Renaat Landuyt : Er is een budget voor de werkwinkels. Er komt ook Europees geld. De gemeenten met een werkwinkel hebben uiteraard minder nood aan die bus. Daar moeten we afspraken over maken. In Gent is er zo'n rijdende bus die zich begeeft naar plaatsen waar er activiteiten zijn. In de marge van die activiteiten en van de volkstoeloop worden er contacten gelegd. Aan de kust valt de drukke periode in de zomer. Daarna zullen we nagaan wat er verder mee kan gebeuren. Kunnen we de bus gebruiken in het achterland of bij bepaalde activiteiten ? Ik sluit niet uit dat dit een oplossing kan zijn voor landelijke gemeenten.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik kan niet anders dan zeer positief zijn over dit initiatief. Het is zoals met die medische bussen : de drempel is laag, men zet gemakkelijk de eerste stap.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : De minister heeft zowel gelijk als ongelijk. De grote initiatieven die verleden jaar genomen zijn, hebben inderdaad te veel geld. Van de nieuwe initiatieven heeft de VDAB ons echter gezegd dat hun middelen beperkt zijn, met alle gevolgen van dien.

Minister Renaat Landuyt : We hebben een correctie doorgevoerd, waardoor de budgetten verhoogd werden. Eerlijkheidshalve hebben we die correcties voor sommigen ook moeten doorvoeren ten aanzien van het verleden. Uit de evaluatie bleek dat er bijsturing nodig was. We hebben een andere berekeningswijze gebruikt, zodat we dit jaar meer betalen dan vorig jaar.

Als er nu weer anomalieën ontstaan, zijn we vragende partij voor informatie. Het kan ook te maken hebben met de verschillen in de wijze waarop onderhandeld wordt tussen de VDAB en de gemeente. Iedereen moet proberen daar correct in te zijn, en niet alleen uit te zijn op de voordelen die men uit de samenwerking kan halen. We proberen er voor te zorgen dat het voor de gemeenten een neutrale operatie is. Zij betalen hun taken zelf, maar wij betalen de onze.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een nieuwe studie voor de visserij

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een nieuwe studie voor de visserij.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een paar maanden geleden organiseerde de minister te Oostende een staten-generaal van de visserij. Dat was een lovenswaardig initiatief. We kunnen het alleen maar toejuichen dat zo veel mogelijk uitvoerende instanties zich bekommeren om deze sector, die het op dit ogenblik bepaald niet goed stelt.

Ramoudt

Mijnheer de minister, u hebt het initiatief genomen tot een vernieuwend beleid ten aanzien van de visserij en specifiek ten aanzien van de aspecten waar u zeggenschap over heeft. Ik meende zelfs al dat er een soort van protocol van samenwerking tussen u en de nieuwe bevoegde minister in de steigers stond, voor het geval het Lambermontakkoord zou worden goedgekeurd. Zo niet, dan begrijp ik niet goed wat u van plan bent. Als u die plannen intussen echter al hebt opgeborgen, dan hoeft ik niet verder te vragen. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Naar verluidt bent u zinnens om een nieuwe studie over de visserij te laten uitvoeren door het bedrijf PRC, Policy Research Corporation NV. Het wekte verwondering dat de bekendmaking daarvan bijna samenviel met een uiteenzetting van de huidige bevoegde minister Gabriëls over de studie van professor Crijns over de zeevisserij, die in zijn opdracht werd uitgevoerd. Aan deze laatste studie werd door iedereen meegewerkt, ook door de mensen van de sector, waaronder de leiding van de Rederscentrale. De resultaten werden bekendgemaakt. Maar ook daarvoor al werd een studie gemaakt, weliswaar in opdracht van het Vlaams Visserij Informatiecentrum, door de heer Pollet, jarenlang directeur van de Zeebrugse visveiling, en nu adviseur van de Oostendse vismijn. De resultaten van deze studie werden echter netjes in een lade opgeborgen, vermoedelijk omdat ze niet beantwoordden aan wat men graag over de zeevisserij had willen horen.

Mijnheer de minister, het is me niet duidelijk wat uw visie is. Wilt u een volledig nieuwe visie ontwikkelen? In het verleden heb ik kunnen vaststellen dat nogal wat ministers een studie bestelden, niet omwille van de resultaten ervan, maar veeleer omdat ze de richting die ze zelf wilden inslaan, door een studie wilden laten bevestigen. Is ook deze nieuwe studie daarvoor bedoeld?

Het gaat bovendien om een niet onaardig bedrag. Er is namelijk sprake van 30 miljoen frank, en dat voor een studie over een niet al te grote sector waarover reeds een aantal studies voorhanden zijn. Is het nog wel opportuun om daar vandaag opnieuw mee uit te pakken? U kunt natuurlijk de studies van de heren Crijns en Pollet laten voor wat ze zijn. Klopt het dat u opdracht hebt gegeven aan de Policy Research Corporation voor een nieuwe studie? Hebt u daarover overlegd met de ministers Gabriëls en Dua? Welke nieuwe informatie denkt

u te zullen achterhalen dankzij deze nieuwe studie?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, voor zover mij bekend heeft minister Gabriëls op geen enkel symposium over de visserij gesproken. Ik ben alleszins nooit uitgenodigd op zo'n bijeenkomst. Ik was wel aanwezig op een staten-generaal waar minister Landuyt over de tewerkstelling in de visserij heeft gesproken.

Ik ben op de hoogte van de studies van Crijns en Pollet. Ik laat in het midden of een nieuwe studie veel zal toevoegen aan wat men vandaag weet. Wat ik wel weet, is dat er moedeloosheid heerst onder de vissers en hun naasten. Er wordt immers geen enkele vooruitgang geboekt. De zaken kunnen er alleen maar beter op worden als het Lambermontakkoord is afgehandeld. Zowel op federaal als op Vlaams niveau gebruikt men het Lambermontakkoord immers als een alibi om niets te doen. Dat geldt met name voor het statuut van de vissers. Ook de vakbonden gaan niet vrijuit in deze zaak. Minister Landuyt, als u meent dat een studie een oplossing kan bieden voor al deze problemen, dan ben ik daar natuurlijk een groot voorstander van.

De voorzitter : Enige tijd geleden heeft deze commissie het VLIZ en de Rijksdienst bezocht. Men stelde zich toen vragen bij het naast elkaar bestaan, op slechts een steenworp afstand, van twee beheersstructuren en administraties voor een vrij kleine sector. Op die vragen is slechts een halfslachtig antwoord gekomen. De mensen uit de sector worden inderdaad moedeloos. Ze zitten geprangd tussen Europa en de federale overheid. Op een bepaald moment schijnt men zelfs van plan te zijn geweest om van de visserij een toeristische sector te maken.

Verschillende vragen dringen zich op. Zijn we voor het behoud van een eigen visserij-industrie, om het cru te zeggen, en daarmee bedoel ik de zeevisserij en de verwerkende nijverheid met al hun voor- en nadelen? Beschouwen we de visserij als een belangrijke troef voor het toerisme? Vinden we de tewerkstelling in de visserij zo specifiek dat ze een bijzondere behandeling verdient? Kort gezegd: gaat er nog iets gebeuren of gaat er helemaal niets gebeuren?

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Ramoudt, ik bedank u voor uw toejuiching van mijn initiatief. Het was inderdaad een succes. Er is binnen de sec-

Landuyt

tor toch in zekere mate een consensus totstandgekomen.

Op de staten-generaal was professor Peeters aanwezig, de voorzitter van de Policy Research Corporation. Hij pleitte voor een studie die als basis kan dienen voor een doordachte aanpak van de sector, en heeft een voorstel uitgewerkt dat voorziet in vier onderdelen : een concurrentie-analyse, een studie van de economische impact, een arbeidsmarkt-onderzoek, en de uitwerking van een actieprogramma. Degenen die mij kennen, weten echter dat ik niet geneigd ben om veel studies te bestellen. Mijnheer Ramoudt, ik weet niet waar u uw informatie vandaan haalt, maar uw contactpersonen waren in ieder geval slecht ingelicht. Er is wel een studie gemaakt, maar dat was op vraag van minister Gabriëls. Dit leerzame werkstuk is van de hand van professor Crijns.

Ik ben van plan om uit de vermelde bijeenkomst lessen te trekken voor het werkgelegenheidsbeleid. We komen opnieuw bijeen, hopelijk in september, en zullen dan de resultaten van het overleg over de werkgelegenheid bekendmaken. Mijns inziens zullen we met name inzake opleiding initiatieven kunnen nemen. Ik heb in ieder geval geen studie besteld. De rest van uw vraag vervalt daardoor.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer Maes, ik stel u graag gerust : minister Gabriëls heeft enkel de fe-

derale parlementsleden uitgenodigd op de voorstelling van de studie van professor Crijns.

Mijnheer de minister, uw antwoord stelt me tevreden. Ik hoop dat ik een bijdrage heb kunnen leveren door mijn vraag snel neer te leggen na de indiening van het projectvoorstel op 8 april jongstleden. Ik heb mijn vraag ingediend op 2 mei.

Minister Renaat Landuyt : U hebt in de commissie voor Leefmilieu een vraag gesteld aan minister Dua. Ze kreeg de indruk dat u plots tegen de kustvisserij was. U had daar een verkeerde indruk gewekt.

De heer Didier Ramoudt : Iedereen weet dat het tegendeel waar is.

De voorzitter : Werkt de discussie over het Lambertmontakkoord niet remmend ?

Minister Renaat Landuyt : Ik heb de indruk dat federaal minister Gabriëls zijn bevoegdheden zoveel als mogelijk uitput. De discussie werkt in elk geval niet remmend. Hij laat studies maken over hoe de regio's de materie moeten aanpakken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.56 uur.*
